

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200185
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720200185.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. G., D.. XX.XX.XXXX, N. D. XXX/XX, G. A. R., H. Č.: D. A. XX, XXX XX N. N., právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3991/24, 010 01 Žilina, o zaplatenie 5.000 ,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.000 eur od 24.06.2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.03.2020 sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutým, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 5.000 eur spolu s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur a spolu s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.06.2017 uzatvorenou medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 a žalobcom, postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Ďalej uviedol, že žalobca ako fyzická osoba dňa 31.07.2013 pristúpil k záväzku pôvodného dlžníka na základe Dohody o pristúpení k záväzku. Medzi postupcom a spoločnosťou Mäso Ponitrie s.r.o., so sídlom Námestie SNP 35/5, 974 42 Lehota pod Vtáčnikom (ďalej len „pôvodný dlžník“) bola dňa 31.07.2013 uzatvorená Zmluva o povolenom prečerpaní v celkovej výške 35.000,- eur za podmienok dohodnutých v zmluve a zriadenie účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Pôvodný dlžník sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom splatiť, platiť úroky z omeškania, ďalšie náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve, VOP. Postupca uzatvoril s pôvodným dlžníkom dňa 09.02.2012 zmluvu o Poskytnutí balíka produktov a služieb pre Podnikateľov, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. Ďalej uviedol, že dňa 26.03.2014 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Zmluvu o Podnikateľskom účte Plus, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. Pôvodný dlžník však svoje zmluvné povinnosti nedodržiaval, tak postupca podaním zo dňa 26.11.2015 vypovedal Zmluvu, na základe ktorej bolo pôvodnému dlžníkovi poskytnuté

povolené prečerpanie k účtu, pričom jeho pohľadávka k tomuto dňu predstavovala sumu vo výške 38.793,48 eur. Nakoľko pôvodný dlžník naďalej neplnil svoje povinnosti, postupca podaním zo dňa 22.03.2017 odstúpil od zmluvy, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý a vedený účet pričom pohľadávka pôvodného dlžníka k tomuto dňu predstavovala sumu vo výške 50.022,71 eur. Pohľadávka tak ku dňu postúpenia predstavovala sumu vo výške 50.521,41 eur a pozostávala z istiny vo výške 36.762,57 eur, riadnych úrokov z omeškania vo výške 2.694,42 eur, úrokov z omeškania vo výške 10.798,37 eur a poplatkov vo výške 266,05 eur. Žalobca si teda na základe uvedeného v zmysle svojho dispozičného práva uplatnil od žalovaného len zaplatenie časti istiny vo výške 5.000,- eur.

2. Podaním zo doručeným súdu dňa 02.03.2020 zobral žalobca čiastočne žalobu späť v časti paušálnej náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 40,- €.

3. Okresný súd Martin vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 5Csp/3/2020 - 87 zo dňa 04.03.2020. Súd uznesením č. k. 5Csp/3/2020 - 103 zo dňa 21.05.2020 zrušil Platobný rozkaz Okresného súdu Martin zo dňa 04.03.2020 č. k. 5Csp/3/2020 - 87, v zmysle ust. § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších prepisov (ďalej len „CSP“), nakoľko žalovaný podal proti platobnému rozkazu dňa 20.04.2020 odpor s odôvodnením.

4. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že je nemajetný, je voči nemu vedené trestné stíhanie a vzhľadom k tomu, že sa takmer rok nachádzal vo väzbe dlhodobo nemá žiaden príjem. Zároveň namietol výšku uplatneného nároku z dôvodu, že sa domnieval, že zo strany pôvodného dlžníka boli realizované úhrady dlžnej sumy, no keďže žalovaný bol dlhší čas izolovaný, o týchto nemá detailné informácie a nemá ani možnosť ich sám preveriť.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný v podanom odpore neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali žalobcov nárok, žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu síce obrátil na žalobcu s návrhom na mimosúdne urovnanie, avšak po tom čo žalobca v predmetnej veci oslovil žalovaného za účelom dojednania podmienok, nevyvíjal žalovaný v tejto veci žiadnu aktivitu. Žalobca ďalej špecifikoval predmetnú pohľadávku, t.j. dlžnú sumu, poplatky, debetné úroky, zmluvné úroky z omeškania a úhrady, pričom súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 3950927,25 eur a súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 3901408,71 eur. Z úhrad bola na istinu započítaná suma 3885509,52 eur, na poplatky suma 5806,24 eur, na riadny úrok vo výške 10088,21 eur a na úrok z omeškania suma 4,74 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu vypovedania zmluvy, t.j. ku dňu 20.12.2016 predstavuje sumu vo výške 49.518,54 eur a pozostáva z istiny vo výške 36.762,57 eur, z poplatkov vo výške 266,05 eur, z riadneho úroku vo výške 2.694,42 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 9.795,50 eur.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.06.2020 uviedol, že jednotlivé výbery predstavujú hotovostné nákupy tovarov, napr. suma 32.802,14 eur, pričom túto sumu je nutné identifikovať z účtovníctva spoločnosti, z takéhoto porovnania by boli následne preukázané platobné operácie adekvátne z obchodného styku pôvodného dlžníka. Účet pôvodného dlžníka bol zablokovaný exekútorským úradom z dôvodu dorubu daňových povinností zo strany daňového úradu, ktoré žalovaný považuje za nesprávne, pričom aj v dôsledku tejto skutočnosti nemohlo dôjsť k riadnemu splácaniu kontokorentného úveru. Zároveň poukázal na trestnú vec v ktorej znalkyňa podala znalecký posudok v ktorom analyzuje správnosť dorubu DPH pôvodného dlžníka.

7. Na pojednávaní konanom dňa 17.09.2020 žalovaný vzniesol námietku premlčania, nakoľko z prílohy č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva, že uplatnený nárok sa stal splatným dňa 20.12.2016, pričom právo bolo na súde uplatnené zo strany žalobcu až podaním zo dňa 16.01.2020, vzhľadom na to, že žalovaný je fyzická osoba premlčacia doba je v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka trojnásobná.

8. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 23.09.2020 uviedol, že dňa 31.07.2013 uzavrel postupca so žalovaným Dohodu o pristúpení k záväzku, obsiahnutú v tej istej listine ako zmluva uzatvorená dňa 31.07.2013 medzi pôvodným dlžníkom a postupcom. Predmetom tejto dohody bol záväzok žalovaného plniť pohľadávku zo zmluvy a vyhlásenie žalovaného o tom, že sa oboznámil s obsahom všetkých práv a povinností, ktoré mu z uvedeného záväzku plynú a zároveň bol informovaný, že splnenie pohľadávky zo zmluvy môže veriteľ požadovať od ktoréhokoľvek dlžníka. Ďalej uviedol, že zmluva bola uzatvorená

medzi dvoma právnickými osobami, a preto sa záväzok spravuje ustanovenia Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu sa záväzok zo zmluvy premlčí v štvorročnej premlčacej dobe. Dňa 20.12.2016 došlo k vyhláseniu predčasne splatnosti pohľadávky zo zmluvy, postupca si teda mohol svoje právo uplatniť na súde najskôr nasledujúci deň po vyhotovení tejto listiny a premlčacia doba uplynie najskôr dňa 21.12.2020. Nakoľko si však žalobca svoje právo uplatnil na súde dňa 17.01.2020 nedošlo k premlčaniu žiadnej časti uplatneného nároku a žalovaný nemôže s úspechom uplatniť námietku premlčania, pričom na predmetný záväzok nie je možné aplikovať ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Zároveň uviedol, že v súvislosti s uzavretou dohodou nemožno hovoriť o spotrebiteľskej zmluve, nakoľko postupca na základe tejto Dohody neposkytol žalovanému žiadne výrobky a ani žiadne služby pre osobnú potrebu alebo potrebu príslušníkov jeho domácnosti a poukázal na názor Súdneho dvora EÚ vo veci C 45/96 v zmysle ktorého, za spotrebiteľa rozhodne nemožno považovať osobu, ktorej nie sú určené služby.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09.12.2020, ktorého zúčastnil právny zástupca žalobcu, a to advokátsky koncipient na základe substitučných splnomocnení zo dňa 04.12.2020. Žalobca a žalovaný a právny zástupca žalovaného sa pojednávania nezúčastnili. Žalovaný a právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie písomne ospravedlili a žiadali vykonať pojednávanie v ich neprítomnosti. Žaloba bol na pojednávanie volaný cestou právneho zástupcu.

10. Súd sa oboznámil s pripojenými listinnými dôkazmi, pripojenými do spisu, a to Zmluvou o povolenom prečerpaní zo dňa 31.07.2013, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017, Oznámením o postúpení pohľadávok s prílohou, Výpoveďou zmluvy zo dňa 26.11.2015, Výzvou zo dňa 22.03.2017, Výpisom z účtu č. I. 111 - 584 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0669/2017/CE zo dňa 23.06.2017 právny predchodca žalobcu ako postupca, postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávky vo výške ku dňu účinnosti tejto zmluvy podľa prílohy č. 1 k tejto zmluve. Právny predchodca žalobcu, a žalovaný uzatvorili dňa 31.07.2013 Zmluvu o povolenom prečerpaní č. XXXXXXXXXX ktorej predmetom je poskytnutie povoleného prečerpania bankou dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi v sume 35.000,- €. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.11.2015 vypovedal zmluvu, v zmysle VOP, na základe ktorej bol žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie, a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby. Výška pohľadávky ku dňu vyhotovenia výpovede zmluvy bola vo výške 38.793,48 €, pričom právny predchodca žalobcu zároveň upozornil na to, že ku dňu nadobudnutia účinnosti výpovede môže byť pohľadávka vyššia, a to z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov v zmysle sadzobníka. Podľa výpisu z úveru pre žalovaného je súčet debetných operácií na účte žalovaného vo výške 3950927,25 € a kreditných operácií vo výške 3901408,71 €.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

13. Podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, (ďalej len „Občiansky zákonník“), kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

14. Podľa § 293 Obchodného zákonníka, ak je na to isté plnenie spoločne zaviazaných niekoľko osôb, pri pochybnostiach sa predpokladá, že sú zaviazané spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže požadovať plnenie od ktorejkoľvek z nich, ale plnenie ponúknuté iným spoločným dlžníkom je povinný prijať.

15. Podľa § 391 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

16. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

17. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

18. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

19. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, bola uzatvorená dňa 31.07.2013 Zmluva o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania bankou dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Zároveň sa dlžník zaviazal poskytnuté povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie povoleného prečerpania žalovanému do výšky 35.000,- €, pričom súčasťou zmluvy bola aj dohoda o pristúpení k záväzku, v zmysle ktorej je pristupujúci dlžník povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca listinnými dôkazmi, špecifikáciou pohľadávky, preukázal dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. sumu, ktorú žalovaný čerpal na základe povoleného prečerpania a ktorú banke nesplácal, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.11.2015 vypovedal predmetnú zmluvu a zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania s tým, že výška pohľadávky ku dňu vyhotovenia výpovede bola vo výške 38 793,48 €. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu sumu vo výške 50.521,41 €, ktorá sa v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok stala splatnou dňa 20.12.2016, pričom žalovaný doposiaľ predmetnú pohľadávku neuhradil. Pokiaľ ide o žalovaným namietané premlčanie v danom smere súd uvádza, že žalobca si v konaní uplatňuje nárok z obchodnoprávneho vzťahu, t.j. zo zmluvy, ktorá vznikla v zmysle ust. § ustanovení Obchodného zákonníka, preto v danom smere nemožno uplatniť námietku premlčacia s poukazom na dobu premlčania v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka ale v danom prípade je nutné posudzovať premlčanie v zmysle ust. § 391 a 397 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba 4 roky a začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Nakoľko v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok sa predmetná pohľadávka stala splatnou dňa 20.12.2016, štvorročná premlčacia doba neuplynula, nakoľko žalobca podal žalobu dňa 17.01.2020. Žalobca si tak voči žalovanému uplatňuje sumu vo výške 5.000,- eur, ktorá predstavuje neuhradenú istinu úveru, pričom zvyšnú časť pohľadávky vo výške pohľadávky si žalobca neuplatnil. Súd má za to, že žalovaný v rámci popretí skutkových okolností neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú zo skutočného stavu veci. Súd v zmysle uvedeného považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 5. 000,- eur v plnom rozsahu za dôvodný.

21. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania zo sumy 5.000,- eur a za obdobie od 24.6.2017, tj. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky, ktorú dobu omeškania súd vyhodnotil ako dôvodnú dobu omeškania.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.